

hvorfor han af Ministeriet blev indstillet til og erholdt Afsted i Raade og med Pension efter Lov af 9de April 1851. Herved søler Hein sig forurettet, og efter forgjæves til Ministeriet at have rettet Begjering om Pensionsforhøielse eller Erstatning for den lidte Medfart, henvender han sig nu i samme Anledning til Rigsdagen. — Udvalget kan ikke anbefale Andragendet.

30—31. Samtlige Toldassistenten i Kjøbenhavn andrage om en Forøgelse af deres Lønning. Til Begrundelse af denne Begjering anføres, at de af alle Statens Tjenere have den længste Forretningsstid, og at Villighed derhos taler for, at de lønnes høiere end deres Embedsbrødre i Provindserne, da alle Livsfornødenheder ere dyrere i Kjøbenhavn end andetsteds i Landet og blandt Andet Tjenesten paa Toldboden regelmæssig stiller usædvanlige Krav til Besjentes Tid og Kræfter, uden at den Godtgjørelse af 48 β . daglig, der i Tiden fra den 1ste Marts til den 15de November er tillagt dem, der gjøre Tjeneste i Havne-distrikterne, kan anses for et passende Ækivalent. I Henhold hertil andrage de om at erholde et Extratillæg til deres Lønning af 48 β . daglig hele Aaret igjennem og uden Hensyn til, hvor de gjøre Tjeneste.

9 Toldassistenten i Aarhus have, foranledigede ved Andragendet fra deres kjøbenhavnske Kollegaer, ligeledes andraget om Lønningsforbedring og begrunde dette ved, at Livsfornødenhederne i Aarhus ere lige saa dyre som i Hovedstaden, og at overhovedet deres Tjeneste i det Hele taget er ligesaa streng som de kjøbenhavnske Toldassistenters. Eignende Andragender væsentlig med samme Begrundelse foreligge fra 6 Toldassistenten i Horsens, 13 Toldassistenten i Alborg og 5 Toldassistenten i Helsingør.

Da det tør forventes, at Sagen vil finde sin Afgjørelse under Behandlingen af det indbragte Lovforslag om Forbedring i Toldassistenternes Lønning, skal Udvalget ikke her udtale sig om disse Andragender.

35. Forhenværende Formand ved det militære Brødbagningsestablissement i Citadellet Frederikshavn, Jens Chr. Christensen, der i sidste Samling til Rigsdagen besværede sig over at være bleven afflediget fra denne sin Stilling paa en Maade, der maa sætte en Plet paa hans gode Navn og Rygte, — og hvis Andragende med stort Flertal af Thinget blev henvist til Krigsministeren, — henleder Opmærksomheden paa, at der senere aldeles Intet er foretaget for gjennem en Undersøgelse af hans udviste Forhold at skaffe ham den ønskede Dypreisning, og andrager nu om en Understøttelse, da han tillige paa Grund af Sygdom besinder sig i den største Nød. — Da det saaledes maa antages, at der aldeles intet Hensyn er bleven taget til Thingets Henvisning af det tidligere Andragende, foreslaar Udvalget Thinget paany at opfordre Krigsministeren til at lade Andragers Forhold blive Gjenstand for en Undersøgelse, og saafremt en saadan maatte føre til at antage, at Andrageren uden ham tilregnelig Grund er bleven afflediget med et usædvanlig kort Barsel, at der da paa passende Maade maa blive ydet ham nogen Hjælp i hans derved fremkaldte trængende Forsatning.

36. Baron Gedalia andrager for „Société de secours aux blessés militaires“ i Paris om Tilladelse til her i Landet at affætte Lodsedler til et Barelottteri, der af ansete Mænd i Frankrig er indrettet i det Diemed at skaffe Midler tilvete til Understøttelse af de i den tydsfranske Krig franske Saarede og de franske Faldnes Efterladte. Af Nettoprovenuet, som paa denne Maade maatte indkomme her i Landet, ville dog kun 70 pCt. blive anvendte til nævnte Diemed, medens Resten skal tilfalde de Fattige i de paagjældende danske Kommuner. Justitsministeriet har negtet at give den ansøgte Tilladelse. — Udvalget kan for Følgernes Skyld ikke anbefale dette Andragende.